

ciągnięciu na obszar Ziemi Wileńskiej mocy obowiązującej ustawy z dn. 18 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 60 poz. 541) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujące normy szacunkowe zwierząt domowych w celu wymiaru podatku procentowego:

a) za buhaje, woły i krowy	25.000.000 mk.
(podatek w wys. 2 ^o /o wynosi)	500.000 „)
b) za jałownik od 1/2 roku do 2 lat	12.500.000
(podatek w wys. 2 ^o /o wynosi)	250.000 „)
c) za cielęta do 1/2 roku	5.000.000
(podatek w wys. 1 ^o /o wynosi)	50.000 „)
d) za owce i kozy	4.000.000 „
(podatek w wys. 1 ^o /o wynosi)	40.000 „)
e) za jagnięta i kozłeta	1.000.000 „
(podatek w wys. 1 ^o /o wynosi)	10.000 „)
f) za świnię	20.000.000 „
(podatek w wys. 2 ^o /o wynosi)	400.000 „)

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą na obszarze b. zaboru rosyjskiego z dniem 15 grudnia 1923 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 7 września 1923 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu (Dz. U. R. P. № 91 poz. 716).

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *A. Chłapowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1031.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 28 listopada 1923 roku

w przedmiocie zmian w rozporządzeniu z dnia 30 stycznia 1922 r. do ustawy o zarobkowym pośrednictwie pracy.

Na podstawie art. 22 ustawy z dnia 21 października 1921 r. o zarobkowym pośrednictwie pracy (Dz. U. R. P. № 88 poz. 647) oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. o przekazaniu Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej zarządu spraw pracy i opieki społecznej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 168), zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 30 stycznia 1922 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 21 października 1921 r. o zarobkowym pośrednictwie pracy (Dz. U. R. P. № 10, poz. 82) uzupełnia się przez dodanie po słowach: „do innej miejscowości” słów: „lub prowadzić przedsiębiorstwo na innych zasadach, niż wymieniono w dawnej koncesji”.

§ 2. Kaucję zarobkowych pośredników pracy, ustaloną § 6 tegoż rozporządzenia, podwyższa się, jak następuje:

dla pośredników, trudniących się pośrednictwem pracy, dla jednej kategorii pracowników do 10.000.000 mk.
dla pośredników, trudniących się pośrednictwem pracy dla dwóch lub więcej kategorii pracowników do 20.000.000 „

§ 3. Zarobkowi pośrednicy pracy, którzy złożyli kaucję według norm, ustalonych w pierwotnym brzmieniu § 6 rozporządzenia z dnia 30 stycznia 1922 r. winni w ciągu 1 miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia złożyć we właściwym urzędzie wojewódzkim kwit Kasy Skarbowej o złożeniu kwoty, uzupełniającej kaucję do norm, ustalonych rozporządzeniem niniejszym.

§ 4. Paragraf 10 tegoż rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„Zarobkowy pośrednik pracy może pobierać opłaty za zawarte przy jego pośrednictwie umowy pracy w wysokości, nieprzekraczającej norm ustalanych i ogłaszanych przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej”.

§ 5. Rygor § 11 omawianego rozporządzenia rozciąga się również na formalności przewidziane w § 3 rozporządzenia niniejszego.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *St. Smólski*

1032.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 1 grudnia 1923 r.

o zmianach i uzupełnieniach rozporządzenia z dnia 20 października 1923 r. o czasowej uldze taryfowej przy przewozie węgla kamiennego opałowego, objętego akcją Nadzwyczajnego Komisarza zwalczania drożyzny.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152), zarządza się w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu z dnia 20 października 1923 r. o czasowej uldze taryfowej przy przewozie węgla kamiennego opałowego, objętego akcją Nadzwyczajnego Komisarza zwalczania drożyzny (Dz. U. R. P. № 109 poz. 866) wprowadza się następujące zmiany:

w § 1 tego rozporządzenia (str. 1338) słowa: „obowiązująca we wrześniu r. b.” zamienia się słowami: „obowiązująca każdorazowo”, a po słowach „wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami” dodaje się słowa „z ustępstwem 50°/o”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 grudnia 1923 r. do dnia 31 grudnia 1923 r. włącznie.

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1033.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 3 grudnia 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na liniach Towarzystwa Akcyjnego Warszawskich dróg żelaznych dojazdowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Na liniach Towarzystwa Akcyjnego Warszawskich dróg żelaznych dojazdowych podwyższa się taryfę osobową (Dz. U. R. P. № 119, poz. 962):

a) na liniach Wilanowskiej i Grójeckiej:

do 22.000 mk. w klasie III od osoby i kilometra i do 33.000 mk. w klasie II od osoby i kilometra oraz w tymże stosunku wszelkie inne opłaty, związane z przewozem osób;

b) na linii Jabłonna—Wawer—Karczew:

do 11.000 mk. w klasie III od osoby i kilometra i do 22.000 mk. w klasie II od osoby i kilometra oraz w tymże stosunku wszelkie inne opłaty, związane z przewozem osób.

§ 2. Opłaty za przewóz bagażu na wszystkich wymienionych wyżej liniach podwyższa się do 1.600 mk. za 10 kg. i kilometr oraz w tymże stosunku wszelkie inne opłaty, związane z przewozem bagażu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dn. 17 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 119, poz. 962).

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1034.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 3 grudnia 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na liniach Towarzystwa Akcyjnego budowy i eksploatacji dróg żelaznych dojazdowych w Królestwie Polskiem.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Na liniach Towarzystwa Akcyjnego budowy i eksploatacji dróg żelaznych dojazdowych w Królestwie Polskiem podwyższa się:

a) opłaty za przewóz osób:

do 30.000 mk. w klasie III od osoby i kilometra i do 45.000 mk. w klasie II od osoby i kilometra, a w wagonach towarowych, przystosowanych do ruchu osobowego, do 6.000 mk. za osobo-kilometr;

b) opłaty za bagaż:

do 2.400 mk. od każdego 10 kg. i kilometra.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 17 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 119, poz. 961).

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1035.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 28 listopada 1923 r.

w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1923 r. dotyczącego zmian w wysokości opłat od patentów akcyzowych.

Na zasadzie postanowień §§ 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 124 poz. 1000) w przedmiocie zmian w wysokości opłat od patentów akcyzowych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej ustalonych w rozp. Rady Ministrów z d. 24 maja 1923 (Dz. U. R. P. № 56, poz. 401) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe obowiązane do ponoszenia akcyzowych opłat patentowych o ile te opłaty uiszczyły na rachunek 1924 r. lub kampanji produkcyjnej 1923/24 (nap. gorzelnie, cukrownie i t. p). przed ogłoszeniem w Dzienniku